

- 2) Är en tolkning enligt vilken en sådan vikarie kan få rätt till sådan ersättning – antingen baserat på en jämförelse med tillfälligt anställda arbetstagare, eftersom dennes ställning (som offentlig tjänsteman eller som kontraktanställd) endast beror på den offentliga arbetsgivarens vilja, eller genom en direkt, vertikal tillämpning av Europeiska unionens primärrätt – förenlig med ramavtalet i bilagan till direktiv 1999/70/EG⁽¹⁾, i och med att det handlar om rätten till likabehandling och förbudet mot diskriminering, allmänna principer för unionen som uttrycks i ett direktiv (i artiklarna 20 och 21 i unionens stadga om de grundläggande rättigheterna), i artikel 23 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, och eftersom de är grundläggande sociala rättigheter, i artiklarna 151 och 153 FEUF?
- 3) Med beaktande av, i förekommande fall, missbruk av tidsbegränsade anställningar i syfte att täcka permanenta behov utan att det finns en objektiv grund, anställningar som inte motiveras av skyndsamma och brådskande behov, och utan att det finns effektiva sanktionsåtgärder eller begränsningar i den nationella lagstiftningen: Skulle en ersättning, som en åtgärd för att förhindra missbruk och undanröja följderna av att unionsrätten åsidosätts i det fall arbetsgivaren inte erbjuder arbetstagaren en fast anställning, och som är jämförbar med ersättningen vid rättsstridig uppsägning, och som en lämplig, proportionerlig, effektiv och avskräckande sanktionsåtgärd, vara förenlig med de mål som eftersträvas genom direktiv 1999/70/EG?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 1999, s. 43).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 9 mars 2018 – José Cánovas Pardo S.L. mot Club de Variedades Vegetales Protegidas

(Mål C-186/18)

(2018/C 211/16)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: José Cánovas Pardo S.L.

Motpart: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Tolkningsfrågor

- 1) Är det omöjligt att tolka artikel 96 i förordning (EG) nr 2100/94⁽¹⁾ så, att om det – när väl gemenskapsskydd för växtsorten slutgiltigt beviljats – har gått mer än tre år sedan rättsinnehavaren fick vetskap om överträdelsen och om den person som har begått överträdelsen, har krav enligt artiklarna 94 och 95 i förordningen preskriberats, även om överträdelserna har fortsatt fram till den tidpunkt då kravet framfördes?
- 2) För det fall den första frågan ska besvaras nekande: Ska artikel 96 i förordning (EG) nr 2100/94 tolkas så att preskriptionen endast avser faktiska överträdelser som skett före denna treårsperiod, och inte dem som skett under de senaste tre åren?

- 3) För det fall den andra frågan ska besvaras jakande: Kan i ett sådant fall en talan om förbuds föreläggande och skadestånd endast vinna framgång med avseende på sistnämnda överträdelser som skett under de tre senaste åren?

(¹) Rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt (EGT L 227, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 60, s. 196).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Tyskland) den 19 mars 2018 – Google LLC mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-193/18)

(2018/C 211/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Parter i det nationella målet

Klagande: Google LLC

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfrågor

1. Ska rekvisitet tjänster "som helt eller huvudsakligen utgörs av överföring av signaler i elektroniska kommunikationsnät" i artikel 2 c i ramdirektivet 2002/21/EG (¹) tolkas så, att det även omfattar eller kan omfatta internetbaserade e-posttjänster som tillhandahålls via en öppen internetanslutning och inte i sig förmedlar någon internettillgång?
 - a) Ska rekvisitet särskilt tolkas så, att redan den informationstekniska bearbetning som leverantörer av sådana e-posttjänster tillhandahåller via sina e-postserverar, genom att hänföra e-postadresserna till de berörda fysiska anslutningarnas IP-adresser och överföringen eller – omvänt – mottagningen av e-postmeddelandena som är uppdelade i datapaket på grundval av olika protokoll från internetprotokollgruppen i ett öppet internet, ska anses utgöra överföring av signaler, eller är det endast överföringen av dessa datapaket via internet, vilken genomförs av internet(åtkomst)leverantören, som utgör en "överföring av signaler"?
 - b) Ska rekvisitet särskilt tolkas så, att denna överföring av e-postmeddelanden som är uppdelade i datapaket via en öppen internetanslutning som tillhandahålls av internet(åtkomst)leverantören, kan tillskrivas leverantören av en sådan e-posttjänst, vilket innebär att även denne tillhandahåller en tjänst som utgörs av en "överföring av signaler"? Under vilka förutsättningar är en sådan tillskrivning i förekommande fall möjlig?
 - c) Om leverantören av en sådan e-posttjänst antingen själv anses överföra signaler eller i vart fall kan tillskrivas en sådan överföring från internet(åtkomst)leverantören: Kan rekvisitet särskilt tolkas så, att en sådan e-posttjänst oberoende av eventuella ytterligare funktioner från tjänsten såsom redigering, lagring och sortering av e-postmeddelanden eller förvaltning av kontaktuppgifter och oberoende av leverantörens tekniska insatser med avseende på enskilda funktioner även "helt eller huvudsakligen" utgörs av överföring av signaler, eftersom tjänstens kommunikationsfunktion står i förgrunden vid en funktionell betraktelse ur ett användarperspektiv?